

Daniel Kitabı - Sayı Seksen Yedi

On Kız Benzetmesini Açığa Çıkarmak: Adventist Tarihi Boyunca Derin Bir Yolculuk

Jeff Pippenger
2024-02-20

On kız benzetmesi, Adventist halkının tecrübesini tasvir eder.

“Matta 25’teki on bakirenin meseli de Advent halkının tecrübesini tasvir eder.” Büyük Mücadele, 393.

Millerci Adventistler meseli harfi harfine yerine getirdiler.

“Ben sık sık, beşi akıllı ve beşi akılsız olan on bakirenin benzetmesine yönlendirilirim. Bu benzetme harfi harfine yerine gelmiştir ve gelecektir; çünkü bu zamana özel bir uygulaması vardır ve üçüncü meleğin mesajı gibi, yerine gelmiştir ve zamanın sonuna dek mevcut gerçek olmaya devam edecektir.” Review and Herald, 19 Ağustos 1890.

Birinci meleğin hareketinin tarihi, üçüncü meleğin hareketini temsil eder ve benzetmenin asıl odağı, kızların yağa sahip olup olmadıklarıdır; yağ ise son yağmurun mesajıdır.

Kötülük, aldatma ve aldanış içinde, ölümün ta gölgesinde yatan bir dünya var—uykuda, uykuda. Onları uyandırmak için ruhun çilesini kim hissediyor? Onlara hangi ses ulaşabilir? Aklım, şu işaretin verileceği geleceğe götürülüyor: ‘İşte, Damat geliyor; O’nu karşılamaya çıkın.’ Ama bazıları kandillerini dolduracak yağı edinmeyi geciktirmiş olacak ve çok geç fark edecekler ki, yağla temsil edilen karakter devredilemez. O yağ, Mesih’in doğruluğudur. O, karakteri temsil eder ve karakter devredilemez. Hiç kimse onu bir başkası için elde edemez. Her biri, günahın her lekesinden arındırılmış bir karakteri kendisi için edinmelidir. Bible Echo, 4 Mayıs 1896.

Benzetmedeki "yağ", "karakter"i ve aynı zamanda "Mesih'in doğruluğu"nu temsil eder. Kutsallaştırılmış bir karakter, yalnızca Tanrı'nın Sözüyle beslenenler tarafından meydana getirilir.

Onları senin gerçeğinle kutsal kıl; senin sözün gerçektir. Yuhanna 17:17.

“Yağ” aynı zamanda Tanrı'nın ruhunun mesajlarıdır.

"Bize gönderdiği mesajları kabul etmediğimizde Tanrı'nın onuru zedelenir. Böylece, karanlıkta olanlara iletilmek üzere ruhlarımıza dökmek istediği altın yağı reddederiz." Review and Herald, 20 Temmuz 1897.

“Yağ”, Tanrı'nın Sözünde bulunan ve Mesih'in doğruluğunun kutsallaştırıcı varlığını ileten mesajlardır. On bakire benzetmesinde—ki bu aynı zamanda Habakkuk’un ikinci bölümündeki peygamberliktir—Mesih’in doğruluğunun mesajı olan Gece Yarısı Çılgılığı mesajı, 1888’deki isyanda Jones ve Waggoner’in mesajı tarafından temsil edilmiştir.

"Rab, büyük merhametiyle, halkına kilise ihtiyarları Waggoner ve Jones aracılığıyla son derece kıymetli bir mesaj gönderdi. Bu mesaj, yüceltilmiş Kurtarıcıyı, bütün dünyanın günahları uğruna sunulan kurbanı, dünyanın önüne daha belirgin bir şekilde getirmek içindi. Kefil'e iman aracılığıyla aklanmayı ortaya koydu; Tanrı'nın bütün buyruklarına itaatte açığa çıkan Mesih'in doğruluğunu kabul etmeye halkı davet etti. Birçoğu İsa'yı gözden kaçırmıştı. Gözlerinin O'nun ilahi kişiliğine, erdemlerine ve insan ailesine olan değişmeyen sevgisine çevrilmesine ihtiyaçları vardı. İnsanlara zengin armağanlar dağıtsın, çaresiz insana kendi doğruluğunun paha biçilmez armağanını versin diye bütün güç O'nun ellerine verilmiştir. Tanrı'nın dünyaya verilmesini buyurduğu mesaj budur. Bu, gür bir sesle ilan edilmesi ve Ruhunun büyük ölçüde dökülmesiyle desteklenmesi gereken üçüncü meleğin mesajıdır." Din Görevlilerine Tanıklıklar, 91.

Mesaj, son yağmurun mesajıdır.

"Son yağmur Tanrı'nın halkı üzerine yağacaktır. Güçlü bir melek gökten incek ve bütün yeryüzü onun görkemiyle aydınlanacaktır." Review and Herald, 21 Nisan 1891.

11 Eylül 2001'de kudretli melek indiğinde, geç yağmur çiselemeye başladı ve Milleritlerin tarihi, On Kız benzetmesi ile Habakkuk'un ikinci bölümünde temsil edildiği üzere, yeniden tekerrür etmeye başladı. İşte o zaman Tanrı'nın son gün halkı meleğin elindeki kitabı yedi; böylece Yeremya'nın eski yollarına geri götürüldüler ve uyarı borusunu çalacak nöbetçiler oldular. Boru uyarısı, Yeşaya tarafından gür bir çağrı olarak temsil edilen Laodikya mesajıydı.

Yüksek sesle haykır, esirgeme; sesini boru gibi yükselt ve halkıma isyanlarını, Yakup evine günahlarını bildir. Yeşaya 58:1.

Birinci ve üçüncü meleklerin reform hareketi "zamanın sonu"nda başlar. O noktada "bilginin artışı" olur; bu artış, ancak bilgi resmî bir mesaj olarak yayımlandıktan sonra, o dönemde yaşayan nesli sinayacaktır. Daha sonra resmî hâle getirilmiş mesaj "güçlendirilir" ve bu güçlendirme bir meleğin inişiyle işaretlenir. Meleğin inişi Habakkuk'un tartışmasına işaret eder ve iki sınıf, bir mesajı geç yağmurun ya gerçek ya da sahte mesajı olarak tanımlamaya başlar. Sadık olanlar ise o zaman Tanrı'nın nöbetçileri olur ve uyarı borazanını çalmaya başlarlar.

Gerçek borazan mesajı, Habakkuk'un iki levhasında temsil edilen ışığa dayanmaktadır. Bu, Laodikya'ya bir uyarıdır ve Tanrı'nın halkının günahlarını ifşa eden uyarıdır. Tartışma, bir kesim "alaycıların meclisi"ne dönüştüğünde ve gerçek bekçiler hayal kırıklığından önce sergiledikleri mesaja yönelik gayrete geri dönmeye çağrıldıklarında, ilk hayal kırıklığına kadar tırmanır. Bekçiler geri döndüklerinde, "gecikme zamanı"nda olduklarını ve başarısız olmuş görünen mesajın aslında gerçekleşeceğini, ancak Tanrı'nın düzenine göre olacağını fark ettiler. O mesaj kısa bir süre içinde (ama yine de bir süre boyunca) geliştirildi ve mesaj geldiğinde "Gece Yarısı Çığılığı" mesajı olarak temsil edildi; bu, meleğin indiği sırada güçlenmeye başlamış olan mesajın basitçe artmasıdır.

Mesaj geldiğinde, meleğin inişi sırasında nöbetçi görevini kabul edenlerle bunu reddedenler arasında tam bir ayrışma gerçekleşti. Bu ayrışma, meleğin indiğinde başlayan geç yağmura konulan "ölçme" olmaksızın gerçekleşecek geç yağmurun dökülüşünden önce, mühürün yüz kırk dört bine vurulduğu anı belirler.

Milleritlerin tarihi, yüz kırk dört binin mühürlenmesi sırasındaki geç yağmurun bir örneğidir. O tarihteki Habakkuk tartışması, biri doğru, diğeri sahte olan bir geç yağmur mesajına dayanıyordu. Pavlus, bir sınıfı gerçeği sevenler, diğeri sınıfı ise gerçeği sevmedikleri ve bir "yalan"a inandıkları için güçlü bir aldanışa kapılanlar olarak tanımlar.

Millerci hareket, "zamanın sonu"ndan başlayıp, "Gece Yarısı Çılgılığı"ndaki Kutsal Ruh'un dökülüşüne kadar bilgi ve güçte artan gerçeğin bir gelişimini temsil eder. Millerci hareket, birbirine paralel olan belirli bazı işaret taşlarını tanımlamıştır: bir "zamanın sonu"; "bilginin artışı" ile temsil edilen mesajın bir "resmileştirilmesi"; bir meleğin inişiyle işaretlenen mesajın bir "güçlendirilmesi"; on bakire benzetmesini öne çıkaran bir "ilk hayal kırıklığı"; "Gece Yarısı Çılgılığı" olarak temsil edilen Kutsal Ruh'un bir dökülüşü; ve ardından nihai bir "ikinci hayal kırıklığı", burada bir dönem kapısı "kapanır" ve başka bir dönem kapısı "açılır".

"Tanrı, Vahiy 14'ün mesajlarına peygamberlik çizgisinde kendi yerlerini vermiştir ve onların işi bu dünyanın tarihinin kapanışına kadar sona ermeyecektir. Birinci ve ikinci meleğin mesajları hâlâ bu zaman için gerçektir ve ardından gelenle paralel olarak yürümelidir. Üçüncü melek uyarısını yüksek sesle ilan eder. 'Bunlardan sonra,' dedi Yuhanna, 'büyük kudrete sahip başka bir meleğin gökten indiğini gördüm ve yeryüzü onun görkemiyle aydınlandı.' Bu aydınlanmada, üç mesajın tümünün ışığı birleşmiştir." The 1888 Materials, 804.

Yüz kırk dört binin hareketlerine tipik bir örnek teşkil eden Millerci hareket, Daniel kitabının 8. bölümünün 13 ve 14. ayetlerinde geçen iki bin üç yüz yıl ve iki bin beş yüz yirmi yıla ilişkin peygamberlik sözleriyle yakından bağlantılıydı. "Zamanın sonu", Tanrı'nın İsrail'in kuzey krallığına karşı gazabının "yedi zaman"ının sonunda geldi. Miller'in mesajının 1831'de resmileşmesi, Kral James İncilinin yayımlanmasından iki yüz yirmi yıl sonra gerçekleşti.

"Bay Miller, bu mesajla başka ülkelerde harekete geçenler gibi, görevini gazetelerde ve broşürlerde yazıp yayımlayarak yerine getirmeyi önce düşündü. Görüşlerini ilk olarak Brandon, Vt.'de basılan Baptist bir gazete olan Vermont Telegraph'ta yayımladı. Bu, 1831 yılındaydı." John Loughborough, The Great Second Advent Movement, 120.

Üçüncü meleğin "zamanın sonu" hareketi, 1863'teki isyandan itibaren geçen yüz yirmi altı yılın tamamlanmasının ardından, 1989'da ortaya çıktı. "Yüz yirmi altı", "yedi vaktin" bir sembolüdür. Her iki hareket de "yedi vaktin" yerine gelmesiyle başladı.

Üçüncü melek hareketinin mesajı, 1996 yılında, Our Firm Foundation adlı bir dergide yayımlanan "The Time of the End" başlıklı yazı dizisiyle resmî olarak şekillendirildi. Bu yazılar, 1776'daki Bağımsızlık Bildirgesi'nden iki yüz yirmi yıl sonra yayımlandı. Her iki hareketin mesajı da, iki yüz yirmi yılın sonunda gelen mesaja doğrudan bağlı bir tarihsel olayın üzerinden iki yüz yirmi yıl geçtikten sonra resmî olarak şekillendirildi.

"İki yüz yirmi" sayısı, MÖ 677'de başlayan Tanrı'nın Yahuda'nın güney krallığına karşı gazabının "yedi zaman" ile Daniel kitabının sekizinci bölümünün on dördüncü ayetinde belirtilen iki bin üç yüz yılın MÖ 457'deki başlangıcı arasındaki bağlantıyı (bir bağ) temsil eder. İki yüz yirmi sayısı bu iki kehaneti birbirine bağlar ve bu iki kehanet, Adventizm'in temel ayetleri olan Daniel kitabının sekizinci bölümünün on üçüncü ve on dördüncü ayetlerinde birlikte sunulmuştur. Bu ayetlerde

Mesih kendisini peygamberce "o belirli aziz" olarak tanıttı; bu, İbranice "Palmoni" kelimesinin çevirisidir ve "Harika Sayıcı" anlamına gelir.

Harika Sayıcı, peygamberliğin iki çizgisini temsil eden iki görümü, Sister White'ın Adventizmin merkezi sütunu olarak tanımladığı tam da o iki ayette tanıtır. Başlangıç noktası, 1844'te yerine geldikleri zamana iki yüz yirmi yıllık sembolik bir bağla bağlanır. Habakkuk'un ikinci bölümü yirminci ayetle sona erer; böylece Harika Sayıcı, "iki yüz yirmi" sayısını farklı bir ifadeyle işaretler; çünkü ayet, o tarihte başlayan antitipik Kefaret Günü'nün temel bir özelliğini tanımlar.

Ama Rab kutsal tapınağındadır; bütün dünya onun önünde sussun. Habakkuk 2:20.

Adventizm'in merkezi sütununu temsil eden ve doğrudan Harika Sayıcı tarafından ortaya konulan iki peygamberlik dönemi, birbirine iki yüz yirmi yılla bağlanmıştır ve bir şeyin sonunu her zaman o şeyin başlangıcıyla özdeşleştiren İsa (Harika Sayıcı), onların sonunu 22 Ekim 1844'te iki yüz yirmi sayısı ile işaretledi.

Birinci meleğin hareketi, üçüncü meleğin hareketinde olduğu gibi, "zamanın sonu"nda (sırasıyla 1798 ve 1989) başladı; burada Levililer yirmi altıdaki "yedi zaman" tanımlanır. Her iki tarihte de bir sonraki işaret taşı, iki yüz yirmi yılın tamamlanmasıyla belirlenir; bu aynı zamanda "yedi zaman"ın peygamberî bir özelliğidir; çünkü iki görümün (chazon ve march) başlangıç noktaları, onları birbirine bağlayan iki yüz yirmi yıllık bir dönemi temsil eder.

1611'de Kral James İncili'nin yayımlanması, Miller'ın mesajının Vermont Telegraph gazetesinde yayımlandığı şekliyle resmileştirilmesi, Bağımsızlık Bildirgesi'nin yayımlanması ve Our Firm Foundation dergisinde The Time of the End'in yayımlanması, bunların hepsi birer yayındı. Her iki 220 yıllık dönemin de başlangıcı ve sonu, tarihsel bir işaret noktası olarak bir yayını temsil eder. "İki yüz yirmi" sayısı peygamberî bir bağın simgesidir ve dört yayının tümü hem yayın olmaları bakımından birbirine bağlıdır, hem de kendi tarihlerinde "bilginin artışı" olarak temsil edilen mesajla birbirine bağlanır.

1611'deki Kutsal Kitap, müjdenin göksel saraylardan insanlığa iletilmesini temsil eder. Miller'ın mesajı zaman peygamberlikleri bağlamına yerleştirilmişti ve Habakkuk'un iki kutsal tablosu, Miller'ın mesajının tarihin çizgileriyle görsel olarak tasvir edildiğinin kolayca anlaşılmasını sağlar. "Vermont" "yeşil bir dağ" anlamına gelir ve ilhama göre "yeşil" imanın bir sembolüdür.

"Bu rüya bana umut verdi. Yeşil ip aklımda imanı simgeliyordu ve Tanrı'ya güvenmenin güzelliği ve sadeliği ruhuma doğmaya başladı." Hristiyan Deneyimi ve Öğretileri, 28.

Miller'ın mesajı resmileştirildi ve sadık kilise tarafından tebliğ edildi, çünkü son günlerde bir "dağ" bir "kilise"dir.

Son günlerde, Rab'bin evinin dağı dağların tepesinde kurulacak, tepelerin üzerine yüceltilecek; bütün uluslar ona akacak. Birçok halk gelip şöyle diyecek: "Gelin, Rab'bin dağına, Yakup'un Tanrısı'nın evine çıkalım; O bize yollarını öğretecek, biz de O'nun yollarında yürüyeceğiz." Çünkü yasa Siyon'dan, Rab'bin sözü Yeruşalim'den çıkacak. Yeşaya 2:2, 3.

Miller'in resmileştirilmiş sınama mesajı sadık kiliseden geldi ve The Telegraph adlı yayın, tıpkı King James İncili gibi, gökten gelen bir mesajı temsil eder; çünkü iki Yunanca kelimedenden türetilen "telegraph" sözcüğü uzaktan gelen bir mesajdır. İlk kelime (tele) "uzak" ya da "uzakta" anlamına gelir, ikinci kelime (grapho) ise "yazmak veya kaydetmek" demektir. Birlikte "uzaktan yazmak veya iletmek" anlamına gelirler. 1611'de Tanrı, King James İncili'nin hazırlanması aracılığıyla mesajını gökten iletti ve iki yüz yirmi yılın sonunda, ilk kez 1831'de Vermont Telegraph'ta resmileştirilen Miller'in mesajı da Tanrı'nın mesajını gökten iletti. O mesaj, 1798'de "sonun zamanı"nda açılan "bilginin artması"ydı; bu da o nesil için üç aşamalı bir sınama süreci ortaya çıkardı. O tarih, Future for America'nın tarihine örnek teşkil etti.

1776'daki Bağımsızlık Bildirgesi, Vahiy 13'teki yeryüzünden çıkan canavarın başlangıcını temsil eder. Bu, Amerika Birleşik Devletleri'nin başlangıcını temsil eder ve bu yolla ABD'nin sonunda bağımsızlığın kısıtlanacağını işaret eder. Future for America'nın mesajı (adının da ima ettiği gibi), Bağımsızlık Bildirgesi'nin yayımlanmasıyla başlangıçta örneklenen sonu tanımlar. İki yüz yirmi yıl sonra, 1996'da, The Time of the End dergisini çıkarmış olan hizmet, daha önce Future for America olarak adlandırılmış olan tüzel kişiliği aldı. O yıl, Our Firm Foundation adlı yayında yer almış makalelerden oluşan The Time of the End dergisi yayımlandı.

Future for America adlı hizmetin adı, Bağımsızlık Bildirgesi'nin tarihine atıfta bulunur; çünkü o yayın Amerika Birleşik Devletleri'nin başlangıcını işaretlemiştir ve İsa her zaman sonu başlangıçla örnekler. Yayının başlığı Sonun Zamanı olup, hem 1989'daki "sonun zamanı"nı hem de Mikail ayağa kalktığında deneme süresinin sonunu ele alır. Yayındaki formüle edilmiş mesaj (Daniel on birinci bölüm, kırkıncı ayetten kırk beşinci ayete kadar), 1989'da Sovyetler Birliği'nin çöküşüyle (sonun zamanı) mühürü açılmıştır; mühürü açılan ayetler, 1989'dan başlayıp on ikinci bölümün birinci ayetine kadar ilerleyen bir tarih dizisi sunar; orada Mikail'in ayağa kalktığı ve insanlığın deneme süresinin kapandığı belirtilir.

Bağımsızlık Bildirgesi'nin 1776'daki yayımlanmasından The Time of the End dergisinin yayımlanmasına kadar geçen süre iki yüz yirmi yıla tekabül eder ve başlangıç ile son aynı peygamberlik konularını ele almaktadır. The Time of the End yayını, ilk olarak Our Firm Foundation adlı yayında makaleler halinde yayımlanmış bölümlerden derlenmiştir ve Millerit hareketinin temel hakikatlerine (ki bu "our firm foundation"dır) bağlı kalmadan 1989'daki "zamanın sonu"nda "bilginin artışı"nı anlamının imkânsız olduğunu belirten peygamberlik hakikatini temsil eder.

Birinci ve üçüncü meleğin hareketlerinin paralel tarihlerinde, "son zaman" olarak temsil edilen kilometre taşı ile mesajın "resmileştirilmesi"ni temsil eden kilometre taşı, her ikisi de Levililer yirmi altıdaki "yedi zaman"ın peygamberî unsurlarını içerir. Paralel tarihlerdeki bir sonraki kilometre taşı, mesajın güçlendirilmesidir; bu da ya 11 Ağustos 1840'ta Vahiy onuncu bölümün meleğinin ya da 11 Eylül 2001'de Vahiy on sekizinci bölümün meleğinin inşiyle işaretlenmiştir. Vahiy dokuzuncu bölümdeki ikinci felaketin gerçekleşmesi, Vahiy onuncu bölümün meleğini indirdi ve Vahiy onuncu bölümdeki üçüncü felaketin gerçekleşmesi, Vahiy on sekizinci bölümün meleğini indirdi.

Paralel tarihlerde, melek indiği anda son yağmur 'serpilmeye' başlar. O noktada mesaj, öngörülen olayın doğrulanmasıyla 'güçlendirilir'. Milleritler için, Vahiy 9:15'teki ikinci Vay'da İslam'a ilişkin zaman peygamberliğinin yerine gelişi, Osmanlı üstünlüğünün sona ermesiydi. Yüz kırk dört binin hareketi için ise bu, Vahiy 10:7'de yer alan, yedinci borazan zamanındaki üçüncü Vay bağlamında İslam'a ilişkin bir peygamberlik olan 'ulusların öfkelenmesi'ydi; New York şehrinin büyük binaları yıkıldığında yerine geldi.

Paralel tarihlerdeki başlıca yol işaretlerinin her birinin, iki bin üç yüz yılı ile iki bin beş yüz yirmi yılı temsil eden iki görünüm arasındaki ilişkiye imzasını atan Harikulade Sayıcı'nın işiyle doğrudan bağlantıları vardır. Meleğin inişinde görevlendirilen peygamberlik nöbetçileri, Laodikya'ya yönelik mesajı da içeren bir uyarı borusu çalar; bu mesaj 1856'da "yedi zaman"la ilgili daha büyük ışığın açığa çıkarılmasıyla doğrudan bağlantılıydı. Habakkuk'un iki levhasının yol işareti, "yedi zaman"ı görsel olarak gösteren 1843 ve 1850 öncü çizelgeleriyle temsil edilir ve her paralel tarihte meleğin inişi ile "ilk hayal kırıklığı" arasındaki döneme denk gelmiştir.

"Gecikme zamanı" yol işareti, 1843'teki başarısız tahminle doğrudan bağlantılıdır; bu tahmin, hem iki bin üç yüz yılın hem de iki bin beş yüz yirmi yılın yerine gelmesine dairdi. Geceyarısı Çılgılığı'nın mesajı, bu iki peygamberlik döneminin yakında gerçekleşecek olan yerine gelişinin tanımlanmasıydı. Son yol işaretindeki kapanmış dönemsel "kapı", bu iki peygamberlik döneminin yerine gelişini belirler ve yedinci ya da Yovel borusunun çalınmaya başladığı yeri işaret eder. Her tarihteki her yol işareti doğrudan "yedi zaman"la bağlantılıdır ve "yedi zaman" her iki tarihi birbirine bağlayan bağı temsil eder; her iki tarih de geç yağmur mesajını temsil eder.

Bu incelemeyi bir sonraki makalede sürdüreceğiz.

"Söze itaatsizlik ederek sürçenler için,' Mesih bir tökezleme kayasıdır. Ama 'yapıcıların reddettiği taş, köşenin baş taşı oldu.' Reddedilmiş taş gibi, Mesih yeryüzündeki hizmetinde ihmale ve kötü muameleye katlanmıştı. O, 'insanlar tarafından hor görülen ve reddedilen; acılar adamı, kederi tanımış biri: ... hor görüldü ve biz O'na değer vermedik.' Yeşaya 53:3. Ama yüceltileceği zaman yakındı. Ölüler arasından dirilişiyle 'kudretle Tanrı'nın Oğlu' olduğu ilan edilecekti. Romalılar 1:4. İkinci gelişinde göğün ve yerin Rabbi olarak açığa çıkacaktı. Şimdi O'nu çarmıha germek üzere olanlar O'nun büyüklüğünü tanıyacaktı. Bütün evrenin önünde, reddedilmiş taş köşenin baş taşı olacaktı."

"Ve 'taş kimin üzerine düşerse, onu ezip toz edecektir.' Mesih'i reddeden halk, çok geçmeden şehirlerinin ve uluslarının yıkıldığını görecek. Görkemleri kırılacak ve rüzgâr önündeki toz gibi savrulacaktı. Peki Yahudileri mahveden neydi? Üzerine bina etmiş olsalardı kendileri için güvence olacak olan kaya idi. Hor görülen Tanrı iyiliği, reddedilen doğruluk, küçümsenen merhamet idi. İnsanlar kendilerini Tanrı'ya karşı koymak üzere konumlandılar ve kurtuluşları olacak her şey, yıkımlarına dönüştü. Tanrı'nın yaşama yönelik olarak takdir ettiği her şeyi, onlar ölüm olarak buldular. Yahudilerin Mesih'i çarmıha germesinde, Yeruşalim'in yıkımı içerilmişti. Golgota'da dökülen kan, onları hem bu dünya hem de gelecek dünya için yıkıma batıran ağırlık oldu. Tanrı'nın lütfunu reddedenlerin üzerine yargının geleceği o büyük son günde de böyle olacaktır. Onların sürçme kayası olan Mesih, o zaman kendilerine öğ alan bir dağ gibi görünecektir. Doğrular için yaşam olan O'nun yüzünün görkemi, kötüler için yiyip

bitiren bir ateş olacaktır. Reddedilen sevgi ve hor görülen lütuf yüzünden, günahkâr yok edilecektir.”

Pek çok benzetme ve tekrarlanan uyarılarla İsa, Yahudilerin Tanrı'nın Oğlu'nu reddetmelerinin nasıl bir sonuca yol açacağını gösterdi. Bu sözlerle O, her çağda Kendisini Kurtarıcıları olarak kabul etmeyi reddeden herkesle konuşuyordu. Her uyarı onlar içindir. Kutsallığı çiğnenmiş mabet, itaatsiz oğul, kötü bağcılar, hor gören yapıcılar, her günahkârın deneyiminde karşılığını bulur. Tövbe etmedikçe, onların önceden haber verdiği akıbet onun olacaktır. Çağların Arzusu, 599, 600.